

О.П. Шестопалова

ПРОБЛЕМА АКСІОЛОГІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПСИХОЛОГІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ КОНСУЛЬТУВАННЯ ТА ПСИХОКОРЕКЦІЇ

Шестопалова О.П. Проблема аксіологізації підготовки психологів при викладанні курсів консультування та психокорекції. В статті проаналізована динаміка становлення та особливості ієрархії цінностей професійної діяльності у майбутніх психологів. Емпірично виявлено особливості мотиваційних установок та виокремлено «ядро» аксіологічного потенціалу професійної ідентичності майбутніх психологів. Проведено теоретичну демаркацію варіантів викривлення професійної самосвідомості у вигляді «комплексу спасіння» та маніпулятивно-споживацьким ставленням до суб'єктів професійної діяльності. Набула подальшого розвитку ідея аксіогенезу професійного життя психологів як варіант особистісно-орієнтованої практики. Запропонована програма корекційно-розвивальної роботи за методом логоаналіза викладанні курсів консультування та психокорекції.

Ключові слова: аксіологізація, «ядро» аксіологічного потенціалу, професійна самосвідомість психолога, логоаналіз.

Шестопалова Е.П. Проблема аксиологизации системы практической подготовки психологов при преподавании курсов консультирования и психокоррекции. В статье приведен анализ динамики становления, а также особенности иерархии ценностей профессиональной деятельности у будущих психологов. Эмпирически выявлены мотивационные установки и «ядро» аксиологического потенциала профессиональной идентичности будущих психологов. Проведена теоретическая демаркация вариантов искажения профессионального самосознания в виде «комплекса спасения» и манипулятивно-потребительского отношения к субъектам профессиональной деятельности. Получила дальнейшее развитие идея аксиогенеза профессиональной жизни психологов как вариант личностно-ориентированной практики. Предложена программа коррекционно-развивающей работы по методу логоанализа в преподавании курсов консультирования и психокоррекции.

Ключевые слова: аксиологизация, «ядро» аксиологического потенциала, профессиональное самосознание психолога, логоанализ.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими практичними завданнями. В умовах реформування системи вищої освіти відбувається модифікація підготовки психологів-практиків, що обумовлена процесами становлення в Україні етичного кодексу та стійкої професійної спільноти. Перед вищою школою стоїть завдання підготовки психологів, які здатні до концептуального мислення, рефлексивного управління власною професійною діяльністю. Вивчення динаміки професійної адаптації свідчить, що на шляху сходження до вершин професіоналізму періодично виникають кризи професійного розвитку. Вони, в свою чергу, пов'язані з перебудовою ієрархії життєвих і професійних цінностей, зміною «Я-концепції»

особистості. Такі кризи не проходять безболісно, нерідко молоді спеціалісти піддаються «філософській інтоксикації», тобто усвідомлюють протиріччя між цінностями професійної діяльності, а також цінностями та особистісними смислами, що винесені із попереднього життєвого досвіду.

В сучасних психолого-педагогічних дослідженнях аксіологізацію розуміють як процес, результатом якого виступає розвиток ціннісного ставлення студента до професії, до себе як професіонала, що зумовлює оцінку і проєкцію свого професійного шляху. Слід зазначити, що в існуючих підходах до побудови змісту професійної підготовки психологів недостатньо враховуються аксіологічні засади особистісно-професійного становлення фахівців, менше уваги приділяється розвитку їх суб'єктності. На даний час не з'ясована наукова проблема динаміки та механізмів взаємовпливу особистісних та професійних цінностей у становленні самосвідомості психолога.

В роботах Ф.Й. Василюка та інших дослідників встановлено, що характеристики професіонала, покликаного до ефективної діяльності в соціальній сфері часто йдуть врозріз із особистісними характеристиками фахівця, з системою його цінностей. Надмірний прагматизм, обмежений світогляд, вузькість інтересів і спотворені ідеали – це далеко не повний перелік негативних характеристик, властивих багатьом сучасним студентам, що здобувають освіту психолога [4; 8]. У ситуації, коли ціннісні орієнтації особистості не узгоджуються з етичними і професійними нормами професійної спільноти, відбувається аксіологічна криза. Розуміння значущості цієї проблеми підвищує актуальність дослідження психологічних аспектів аксіологізації професійної підготовки психологів. Теоретичне виокремлення проблематики сформованості ціннісної та смислової готовності майбутнього психолога до професійної діяльності стало креативним підґрунтям для подальшої наукової розвідки.

Останні дослідження і публікації, виділення невирішених питань загальної проблеми, якій присвячується стаття. В.П. Зінченко говорить про те, що перехід психологічної служби освіти на загально професійний рівень і перетворення професії психолога на масову, з усією гостротою позначили проблему якості підготовки до професійної психологічної діяльності фахівців даного профілю [5]. Зміст професійної підготовки, особливо екзистенційне та моральне самовизначення, яке відбувається при ідентифікації студента із позицією психолога-практика (консультанта, психотерапевта) впливає на динаміку мотивів та особистісних смислів професійної діяльності. Становлення професійної ідентичності молодого психолога, за поглядами А.О. Реана, процес, багато в чому відмінний від своїх аналогів, пов'язаних з іншими царинами діяльності [13]. Відповідно, становлення професійної ідентичності психолога – дуже вразливий процес. По-перше, неоднозначний вплив на ефективність діяльності психолога надає установка на необхідність приносити користь людям. Безумовно, потреба бути включеним в суспільство за допомогою суспільно корисної діяльності, названої А. Адлером «соціальним інтересом», є одним з критеріїв особистісного та професійного благополуччя людини [1]. Однак, в гіпертрофованій формі цей мотив професійної діяльності психолога набуває

невротичного відтінку, що позначається і на самому психологові, і на його взаємодії з клієнтами. Надмірна потреба бути корисним може перерости в «комплекс спасіння», завдяки якому психолог, з одного боку, не дає клієнтові можливості прийняти відповідальність за рішення власної проблеми та, з іншого боку, прирікає психолога на професійне вигорання. Останнє за принципом «замкнутого психологічного кола» ще більш підкріплює цю негативну професійну установку [12; 13].

Г.П. Щедровський у своїх роботах зазначає, що молоді люди, роблячи вибір на користь професії психолога, доволі часто керуються вкрай прагматичними мотивами [19]. Останні характеризується тим, що, володіючи професійними психологічними знаннями, вміннями і навичками, фахівець прагне успішно маніпулювати людьми, ставлячи їх в залежність від штучно сформованої потреби в психологічній допомозі, заробляючи, таким чином, гроші на «чужих проблемах». Мотивом частини психологів стає створення ідеального клієнта, яким можна легко керувати. Такі ціннісні деформації науковці пояснюють перевагою у змісті підготовки загальної природничо-наукової, об'єктивної парадигми, на шкоду смислової, духовно-ціннісної [4; 5; 9].

Формулювання цілей і постановка завдань статті. Аксиопсихологічний потенціал – це система цінностей, які не вповні усвідомлюються та функціонують у суспільній свідомості, частиною якої є освіта. Вважаємо, що стан аксіологічної кризи є необхідною умовою становлення стійких професійних цінностей студентів-психологів, і водночас некерований перебіг цієї кризи несе ризики особистісної дезінтеграції.

В основу концепції дослідження покладено моделі самоактуалізації особистості А. Маслоу, аксіогенезу особистості З.С. Карпенко, уявлення про механізми встановлення аксіопсихіки особистості (А. Адлер, Е. Еріксон, Д.О. Леонтьєв). Визначення методологічних підстав дозволило висунути ідею модифікації професійно-орієнтованих курсів з консультування та психокорекції на основі аксіологічного підходу.

Теоретичними засадами концепції професійного аксіогенеза, за поглядами З.С. Карпенко, стає феноменологічний опис становлення особистісних професійних якостей та показників сформованості аксіологічного потенціалу майбутнього професіонала [7]. Важлива передумова становлення аксіологічного потенціалу – це смислотворчість майбутнього психолога у навчальному середовищі, рефлексивний діалог студента-психолога із самим собою, що в ідеалі призводить до ускладнення смислової картини світу загалом, людських взаємин та внутрішнього світу людини зокрема. У межах дослідження нас цікавила динаміка цінностей та особистісних смислів майбутніх психологів в процесі їх професійного становлення. Окрім того перевірялось припущення про розвивальну функцію моделі логоаналіза як метод, спрямованого на узгодження професійних та особистісних цінностей.

Виклад методики і результатів досліджень. Планування емпіричного дослідження динаміки аксіологічного «ядра» професійної свідомості психологів включало формування вибірки, добір необхідних діагностичних засобів згідно проведеному теоретичному аналізу. Дослідження проведено на базі ДВНЗ

«Криворізький державний педагогічний університет», психолого-педагогічний факультет. В ньому взяли участь студенти-психологи 1-5 курсів, у загальній кількості 160 осіб. Емпіричного дослідження здійснювався протягом 2014-2016 років (два навчальних роки). Діагностика здійснювалася за такими методиками: «Образ «Я» психолога», «Типи професії психолога», «Професійний план психолога» (Є.В. Кучеренко), проективна методика «Прислів'я» (С.М. Петрової). Формат статті не дозволяє представити всі емпіричні результати, отже зупинимось на найбільш значущих.

Когнітивний та ціннісно-смысловий компонент професійного самовизначення можна дослідити за допомогою методики «Образ «Я» психолога», яка розроблена на основі методики «Індивідуально-діагностична карта видів компетентності» А.К. Маркової. Становлення професійної ідентичності протягом навчання у вищому навчальному закладі позначилась на зміні ієрархії тих професійних якостей, які представлені у свідомості студентів як професійні цінності. На рис. 1 представлені професійне важливі якості психолога в образі ідеального «Я» при оцінюванні цього образу студентами-психологами 1, 3, 5 курсів.

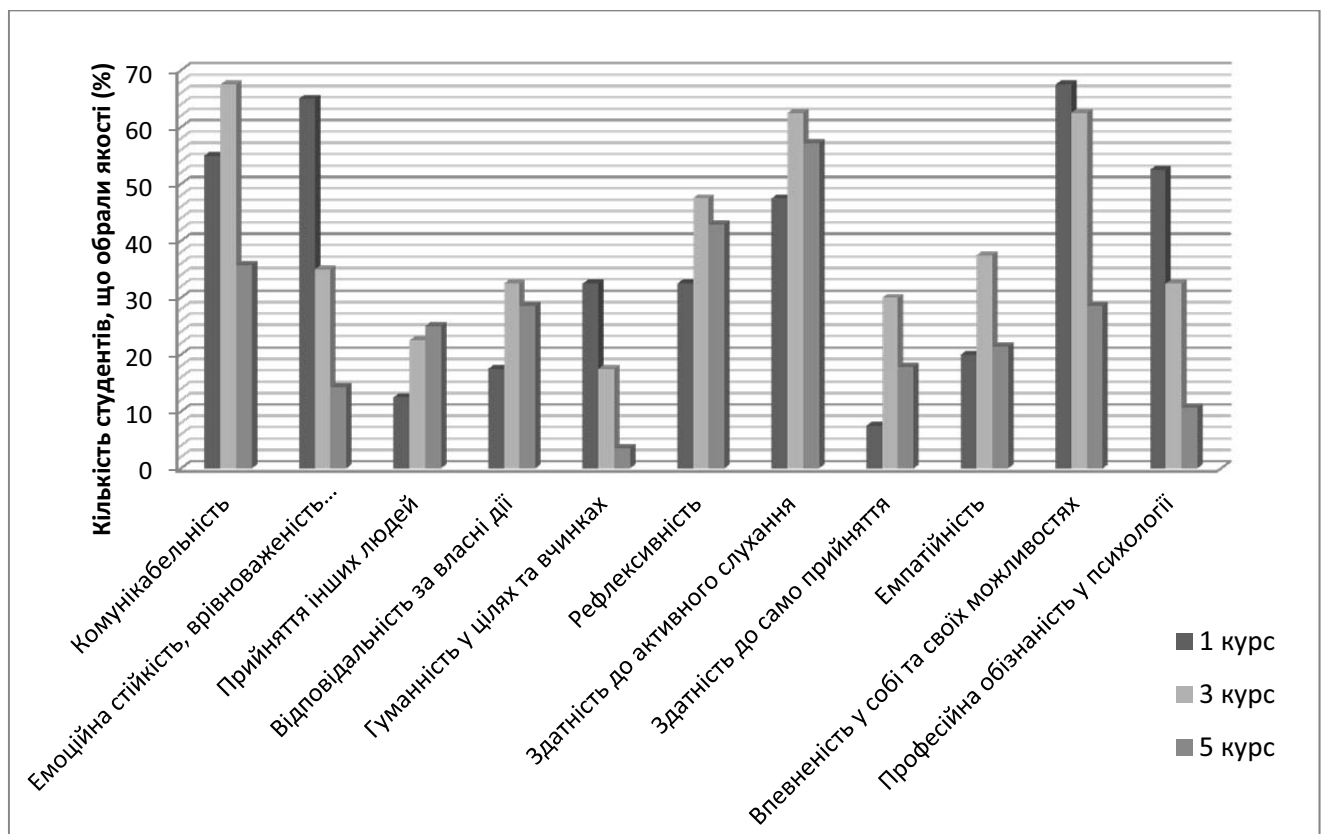
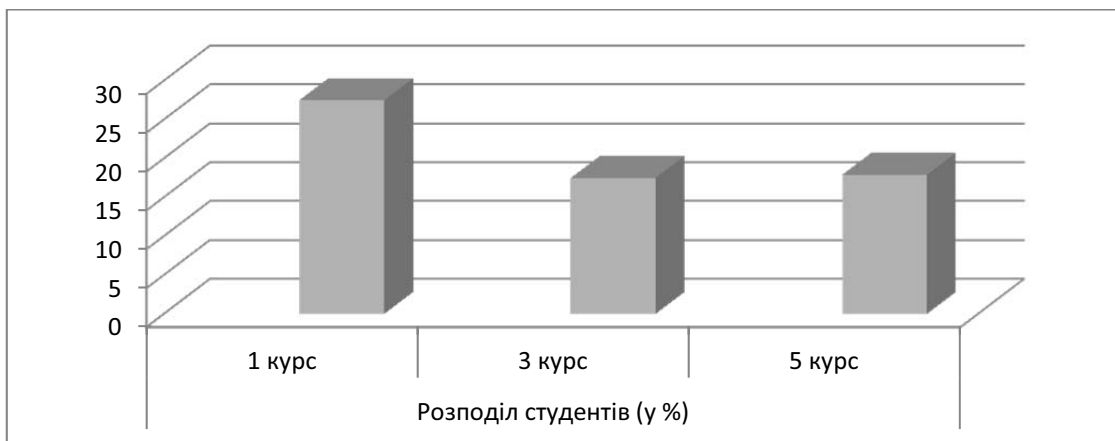

Рис. 1. Професійні важливі якості в образі ідеального «Я» майбутніх психологів (n=60)

Зокрема, в образі ідеального психолога студенти-психологи вказують комунікабельність, емоційну стійкість, врівноваженість, впевненість у собі та своїх можливостях, здатність до активного слухання, рефлексивність та професійну обізнаність в психології. Зміна ієрархії провідних тенденції засвідчує, що від першого

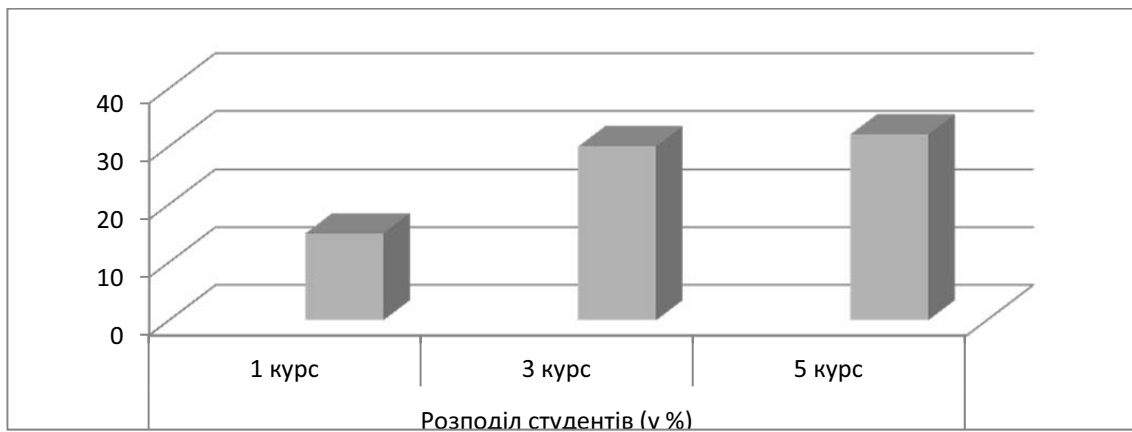
до п'ятого курсу ціннісне значення комунікабельності, емоційної стійкості, впевненості у собі та своїх можливостях, професійної обізнаності в психології суттєво знижуються, тоді як здатності до активного слухання, рефлексивності збільшується. Припускаємо, що пройшла ціннісна переорієнтація у напрямку становлення професійних дій в дусі клієнт-центрованої терапії. Внутрішній світ клієнта та його глибинне розуміння стає більш цінним, ніж власна професійна презентація та імідж. Звернемо увагу на те, що такі етично важливі якості як прийняття інших людей, здатність до самоприйняття, емпатія, відповідальність за власні дії та гуманність у цілях та вчинках представлено як другорядні якості ідеалізованого образу психолога.

Методика «Професійний план психолога» складається з шести комбінованих завдань, які полягають у закінчуванні речень, вставлянні пропущених слів та обиранні варіантів відповідей. Завдання в методиці «Професійний план психолога» можна умовно поділити на чотири інтерпретаційні блоки за змістом ціннісно-цільового компонента професійного самовизначення: 1) професійна мета на віддалене майбутнє; 2) цінність професійної мети для студента та інших людей; 3) допоміжні професійні цілі на найближче майбутнє; 4) зв'язок професійного плану з образами реального «Я» та ідеального «Я» студента. Незважаючи на малу кількість завдань, ця методика, як і дві попередні, дає можливість зібрати вичерпний психологічний матеріал. Розглянемо тенденції у розвитку віддаленої мети у професійному самовизначенні майбутніх та професійної реалізації психологів протягом навчання в університеті як видів особистісних смислів професії (рис. 2-4).

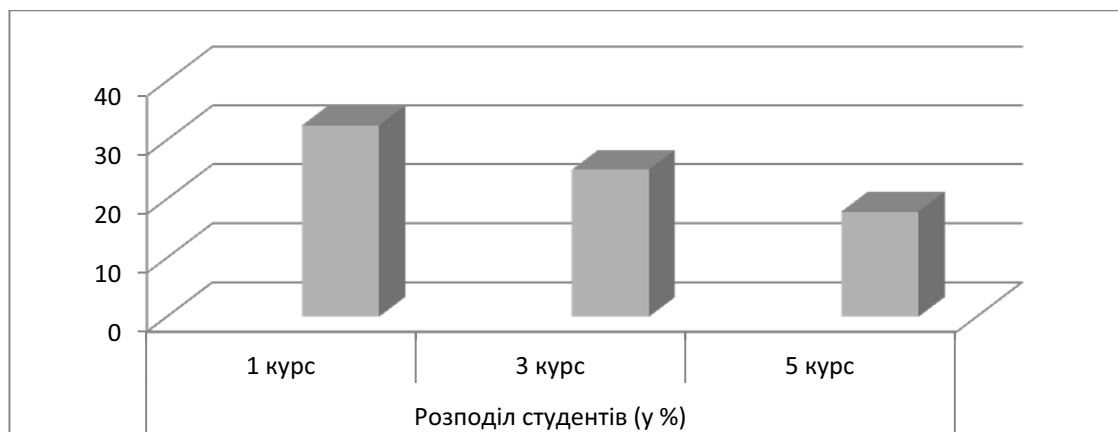
Рис. 2. Реалізація особистісного потенціалу через продуктивну діяльність; самоактуалізація

Як помітно, показник реалізація особистісного потенціалу через продуктивну діяльність; самоактуалізацію маю тенденцію до зменшення, тоді як показник реалізації професійного потенціалу – збільшується до випускного курсу.

Рис. 3. Реалізації професійного потенціалу; професійна самореалізація

Виявлене на початковому етапі навчання практичних психологів неузгодженість між особистісними орієнтаціями і системою професійне важливих якостей, свідчить про недостатню усвідомленість ціннісно-сміслового змісту особистості майбутнього професіонала-психолога і суперечливості особистісного та професійного становлення. На жаль, серед негативних тенденцій відмічаємо зниження тенденції щодо особистісного смислу «Психологічна допомога іншим людям; розвиток та удосконалення їхньої особистості».

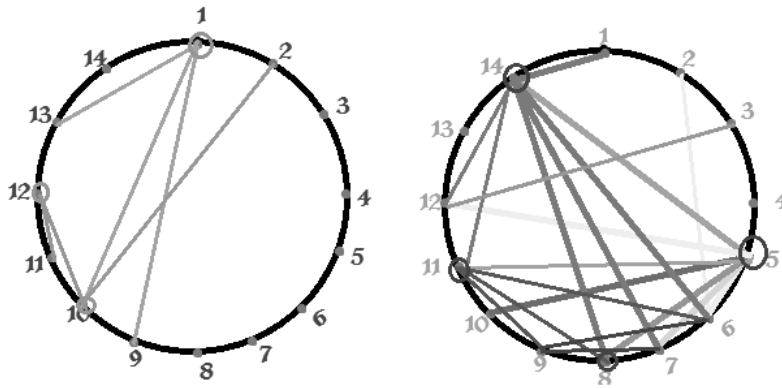

Рис. 4. Психологічна допомога іншим людям; розвиток та удосконалення їхньої особистості

Для діагностики комплексу системи мотиваційних тенденцій та аналізу ієрархічної і структурної організації ціннісно-мотиваційної сфери особистості використано методикку діагностики полімотиваційних тенденцій в «Я-концепції» особистості «Прислів'я». Основною перевагою цієї методики є її непрямий характер: як стимульний матеріал використовуються прислів'я. Автор обґрунтовує це тим, що прислів'я, як вираз архетипових утворень психіки і ментальних форм свідомості, мають також образність, зрозумілість і необхідний емоційний потенціал.

Застосування кореляційного аналізу щодо результатів емпіричного дослідження за методикою виявило дещо парадоксальну картину прихованих мотиваційних установок. Визначимо найпомітніші тенденції. Високо значущі кореляції згруповані навколо мотиваційної установки – позитивне ставлення до людей (рис.4). Цей

показник має зв'язок з моральною мотивацією, альтруїзмом, комунікативною установкою, паритетом між егоїстичними та альтруїстичними цілями; позитивним ставленням людей, пізнавальною мотивацією та самовдосконаленням. Отже, припускаємо, що позитивне ставлення до людей як ціннісна характеристика як би «запускає» інші види позитивної мотивації, створює своєрідну цілісність у становленні аксіологічного потенціалу професіонала.

Рис. 4. Кореляційні плеяди негативних та позитивних відповідей

В свою чергу позитивне ставлення людей утворює іншу кореляційну плеяду: зв'язок з позитивним ставлення психолога до людей, альтруїзмом, комунікативною установкою та моральною мотивацією. Наступна кореляційна плеяда згрупована навколо моральної мотивації. Остання обумовлює зв'язок з пізнавальною мотивацією та позитивним ставленням до людей, матеріальним благополуччям, альтруїзмом та позитивним ставленням людей та паритетом між егоїстичними та альтруїстичними цілями. Нарешті комунікативна мотивація утворює іншу плеяду – зв'язок з альтруїзмом, позитивним ставленням до людей, пізнавальною та моральною мотивацією.

Аналіз емпіричного дослідження ціннісно-сислового компонента свідчать, що майбутнім психологам на перших курсах важко інтегрувати первинне уявлення про майбутню професію з образом ідеального «Я» у ній внаслідок нестачі фахових знань. Згодом, на старших курсах, студенти розширюють свої уявлення щодо психологічної діяльності, а також проходять психологічну практику різних видів, внаслідок чого переживають особистісну кризу самовизначення в обраній професії. В період цієї кризи, яка, за нашими спостереженнями, припадає на третій рік навчання, студентам необхідно скорегувати їхні уявлення щодо професійної ідентичності.

Нам видається, що для вирішення даної проблеми необхідно використовувати комплексний підхід у розвиток професіоналізму практичних психологів, в основі якого лежать ідеї аксіології, зокрема, особливу увагу в нашій роботі приділяємо розробленим В.Франклом методу логоаналіза [12;16; 17]. Вважаємо, що застосування логоаналіза, орієнтованого на сходження до сенсу професії за допомогою творчого усвідомлення ціннісних характеристик професійного життя, позитивно впливає на продуктивність розвитку професіоналізму психологів. У ході роботи апробовано модель супервізійної роботи на заняттях з основ психологічного

консультування, психокорекції, сімейного консультування та психотерапії за методом логоаналіза професійної діяльності психологів. Загальними принципами методичної інновації у межах логоаналіза є суб'єктний принцип, принцип реалізації терапевтичних відносин, принцип екзистенціального осмислення, принцип проживання. Логоаналіз професійного життя психологів є модифікованим варіантом індивідуального логоаналіза, запропонованого учнем В. Франкла – С. Крамбо [12,16-17]. Самодіагностика особистісно-професійного розвитку у логоаналізові здійснювалася за допомогою рефлексивних дискусій, опитувань, розвитку навичок самоаналізу у професійному співтоваристві. В результаті студенти отримали уявлення про динаміку особистісно-професійного розвитку, рух власного «професійного Я», змогли усвідомити і намітити траєкторію свого особистісно-професійного розвитку.

В розвивальній роботі із функціями супервізії були задіяні механізми усвідомлення норм, правил виконуваної професійної діяльності шляхом вивчення професійних етичних кодексів або кодексу поведінки і групового обговорення їх нормативів. Механізм ідентифікації задіяний через співвіднесення себе з позитивним професійним еталоном і здійснювалося за допомогою пошуку кожним студентом такого професійного образу фахівця, на якого він хотів би бути схожим. Професійна самооцінка студентів була скоригована референтними фахівцями під час практик, особливості самовідчуття та самоставлення студента-практиканта ставало предметом обговорення на аудиторних заняттях.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Аналізуючи результати проведеного дослідження, зроблені наступні висновки:

1. Аксіопсихологічний потенціал – це система цінностей, які не вповні усвідомлюються та функціонують у суспільній свідомості, частиною якої є освіта. Набуті під час навчання у вищих теоретичні знання мають підкріплюватися суб'єкт-суб'єктною практикою стосунків викладачів та студентів, яка є моделлю майбутніх стосунків психологів зі своїми клієнтами.
2. Виявлене на початковому етапі навчання психологів неузгодженість між особистісними орієнтаціями і системою професійне важливих якостей, свідчить про недостатню усвідомленість ціннісно-сміслового змісту діяльності майбутнього професіонала-психолога і суперечливість особистісного та професійного становлення.
3. Проективний підхід дозволив виявити «ядро» аксіологічного потенціалу: серед взаємопов'язаних характеристик цього ядра присутній паритет між егоїстичними та альтруїстичними цілями, пізнавальна, комунікативна та моральна мотивація, переживання позитивного ставлення до людей й людей до мене як особистісних смислів та цінностей.
4. У системі ціннісних орієнтації особистості майбутніх психологів на завершальному етапі навчання за методом логоаналізу відбуваються позитивні зміни, що відображають перевагу нарівні з цінностями самоактуалізації, цінностей пов'язаних з інтересами інших людей. Відносно стійка система позитивної шкали цінностей говорить про становлення професійної та соціальної зрілості та відповідальності майбутніх психологів.

5. Впровадження моделі логоаналіза на практичних заняттях довело свою ефективність в аспекті аксіологізації професійної підготовки психологів. Надалі плануємо поглибити розуміння окремих етапів логоаналіза у викладанні професійно-орієнтованих дисциплін.

Список використаних джерел

1. Адлер А. Понять природу человека / Альфред Адлер. – СПб.: Гуманитарное Агенство «Академический проект», 2000. – 254 с.
2. Асмолов А.Г. Психология личности: Принципы общепсихологического анализа / Александр Григорьевич Асмолов. – М.: Смысл, 2001. – 416 с.
3. Бондаревская О.В. Теория и практика личностно-ориентированного образования: монография. – Ростов н/Д., 2000. – 236 с.
4. Василюк Ф.Е. Психотехника выбора // Психология с человеческим лицом: Гуманистическая перспектива в постсоветской психологии / Ф. Е. Василюк; под ред. Д.А. Леонтьева, В.Г. Щур. – М.: Смысл, 1997. – С. 284 – 314.
5. Зинченко В.П. Психологическая педагогика. Материалы к курсу лекций. Часть I. Живое Знание. – Самара, 1998. – 216 с.
6. Каган М.С. Философская теория ценности. – СПб.: Питер, 1997. – 205 с.
7. Карпенко З. С. Аксіологічна психологія особистості: монографія / З.С. Карпенко. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2009. – 512 с.
8. Коростылева Л.А. Уровни самореализации личности // Психологические проблемы самореализации личности. Вып.4 / под ред. Е.Ф. Рыбалко, Л.А. Коростылевой. – СПб., 2000. – С. 47–61.
9. Леонтьев Д.А. Психология смысла: природа, строение и динамика смысловой реальности / Дмитрий Алексеевич Леонтьев. – М.: Смысл, 2007. – 511 с.
10. Максименко С.Д. Генеза здійснення особистості / Сергій Дмитрович Максименко. – К.: Вид-во ТОВ «КММ», 2006. – 240 с.
11. Райс Ф. Психология подросткового и юношеского возраста / К. Долджин, Ф. Райс. – СПб.: Питер, 2001. – 816 с.
12. Паттакос А. Пленники собственных мыслей. Смысл жизни и работы по Виктору Франклу.-М: Изд-во Альпина-Паблицер, 2015. – 180 с.
13. Роджерс К.Р. Взгляд на психотерапию. Становление человека / Карл Рэнсом Роджерс. – М.: Изд. группа «Прогресс», 1994. – 480 с.
14. Розов Н.С. Ценности в проблемном мире: философские основания и социальные приложения конструктивной аксиологии. – Новосибирск: Изд-во Новосибирского университета, 1998. – 292 с.
15. Франкл В. Поиск смысла жизни и логотерапия. В кн. Психология личности. Тексты. Под ред. Ю.Б. Гиппенрейтер, А.А. Пузерея. – М.: Изд-во МГУ, 1982. – С.118-126
16. Щедровицкий Г.П. Избранные труды. – М.: Шк.Культ.Полит., 1995. – 800 с.
17. Эриксон Э. Идентичность: юность и кризис / Эрик Эриксон [пер. с англ.; общ. ред. и предисл. А.В. Толстых]. – М.: Флинта, 2006. – 342 с.

Spysok vykorystanyh dzherel

1. Adler A. (2000) *Ponyat prirodu cheloveka* SPb.: Gumanitarnoe Aгенstvo «Akademicheskij proekt» [in Russian].
2. Asmolov A. G.(2001) *Psihologiya lichnosti: Printsipyi obschepsihologicheskogo analiza*

- Moscow: Smyisl [in Russian].
3. Bondarevskaya O.V. (2000) *Teoriya i praktika lichnostno-orientirovannogo obrazovaniya: monografiya*. Rostov na-Dony [in Russian].
  4. Vasilyuk F.E. (1997) *Psihotekhnika vyibora //Psihologiya s chelovecheskim litsom: Gumanisticheskaya perspektiva v postsovetskoj psihologii* . Leonteva, V. G. Schur. (Ed.) Moscow: Smyisl [in Russian].
  5. Zinchenko V.P. (1998) *Psihologicheskaya pedagogika. Materialyi k kursu lektsiy. Chast I. Zhivoie Znanie*. Samara [in Russian].
  6. Kagan M.S.(1997) *Filosofskaya teoriya tsennosti*.- Spb.: Piter. [in Russian].
  7. Karpenko Z. S. (2009) *Akslologichna psihologiya osobistostl : monograflya* . Ivano-Franklvsck : Llleya-NV.
  8. Korostyleva L.A.(2000) *Urovni samorealizatsii lichnosti // Psihologicheskie problemy samorealizatsii lichnosti. Vyip.4 / . E.F. Ryibalko, L.A. Korostylevoy. (Ed.) SPb*.
  9. Leontev D.A. (2007) *Psihologiya smyisla: priroda, stroenie i dinamika smyislovoy realnosti [3-e izd., dop.]* – Moscow: Smyisl [in Russian].
  10. Maksimenko S.D. (2006) *Geneza zdlysnennya osobistostl /Sergly Dmitrovich Maksimenko*. Kyiv: Vidavnitstvo TOV «KMM»
  11. Rays F. (2001) *Psihologiya podrostkovogo i yunosheskogo vozrasta*. – SPb.: Piter.
  12. Pattakos A.(2015) *Plenniki sobstvennyih myisley. Smyisl zhizni i raboty po Viktoru Franklu*. Moscow :izd-vo Alpina-Pablisher.
  13. Rodzhers K. R. *Vzglyad na psihoterapiyu. Stanovlenie cheloveka / Karl Rensom Rodzhers*. – Moscow : Izd. gruppa «Progress», 1994. – 480 s.
  14. Rozov N.S. (1998) *Tsennosti v problemnom mire: filosofskie osnovaniya i sotsialnyie prilozheniya konstruktivnoy aksiologii*. Novosibirsk: Izd-vo Novosibirskogo un-ta.
  15. Frankl V. (1982) *Poisk smyisla zhizni i logoterapiya. V kn. Psihologiya lichnosti. Tekstyj*. Yu.B. Gippenreyter, A.A. Puzereya.- (Ed.) Moscow: izd-vo MGU
  16. Schedrovitskiy G. P. (1995) *Izbrannyye trudyi*. – Moscow : Shk.Kult.Polit..
  17. Erikson E.(2006) *Identichnost: yunost i krizis* [per. s angl.; obsch. red. i predisl. A.V. Tolstyih]. – Moscow: Flinta (Seriya: Biblioteka zarubezhnoy psihologii).

Shestopalova O.P. The axiologization of the training system for psychologist's course in consulting and psychotherapy. The author views the axiologization in system of practical psychologists' training in teaching courses in consulting and psychotherapy. There has been made Phenomenological analysis in the dynamics of value - semantic sphere and the hierarchy of values of psychologists. The theoretical demarcation between issues of psychological burnout in the form of the "package of salvation" and manipulative-consumer attitude towards psychological activity. Put forward the idea of axiogenesis as an alternative to the analyzed behaviors. Empirically established features of conflicting motivational attitudes and with the help of mathematical modeling selected "a -" of axiological potential. The suggested model of psycho-correction work through the logo analysis method in the process of professional training for psychologists.

Key words: axiologization, axiological potential "core", professional psychologist's consciousness, logo analysis.